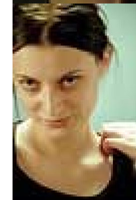
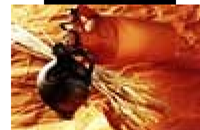
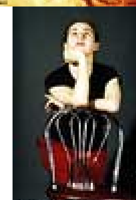
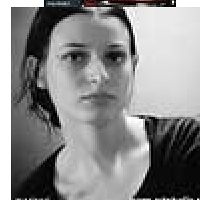
Lectia de fotografie

Totul a inceput cu o poveste... intai alb-negru mai apoi color... ce avea ca titlu "portretul ca fotografie de studio".

Am fost preveniti de la bun inceput ca portretul ideal este cel realizat in natura, incluzand problema luminii, si ca noi trebuie sa ne straduim sa recream in studio conditiile din natura - lucru nu foarte usor dupa cum cred ca va dati si dumneavoastra seama.

In primul rand am aflat ca cele patru lumini de baza, clasice, pentru fotorgrafierea oricarui subiect intr-un studio/interior sunt, in ordinea importantei: lumina principala, lumina de umplere (fill-in light), lumina de fundal si lumina de contur. Pana aici toate lucrurile ne-au fost clare, dar trecand la practica s-a complicat totul.

Lumina principala:

Pai... principala ca principala, dar de unde s-o punem, si cum? s-au intrebat unii Si cat de puternica sa fie? au spus altii. Atunci, punand lucrurile in ordine, a inceput sa ni se explice. Pornind de la pictura celor mai vechi timpuri putem observa ca in imagini ca si in orice cadru exista doua diagonale; una descendenta, naturala, pornind din coltul stanga sus pana la coltul din dreapta jos si cealalta diagonala, ascendenta, pornind din coltul stanga jos si pana in coltul din dreapta sus.
Din totdeauna diagonala preferata pentru iluminare a fost cea descendenta, oferind naturalete si echilibru . Prin urmare pentru a obtine o astfel de iluminare sursa de lumina trebuie pozitionata la 45o lateral cat si in inaltime fata de subiect si axa imaginii.

Pentru portrete de preferat este utilizarea unei lumini difuze, lumina de tip spot facand vizibila partea "urata" a modelului - vinisoare de sange sub pielea fetei, cearcane, etc. Lumina principala, in functie de viziunea autorului, poate fi oricat de puternica, spre exemplu poate fi reprezentata doar de o lumanare, poate fi neinsotita de alte lumini, poate fi pozitionata oriunde - potrivit pentru fashion/glamour fiind chiar situarea luminii principale paralel cu subiectul, pe axa aparatului, astfel lumina dand o profunzime aparte fetei, prin reflexia luminii de pe fruntea subiectului; dar nu poate lipsi niciodata. Lumina principala este cea care creaza imaginea, celelalte lumini fiindu-i doar accesorii.

Lumina de umplere:

Folosind lumina principala observam ca in zona opusa acesteia se creaza suprafete negre, un contrast prea mare fata de zona luminata si per total o imagine neplacuta pentru un portret. Astfel ajungem sa ne dorim o a doua lumina care sa completeze spatiile uitate de lumina principala. Aceasta lumina o putem obtine fie de la un perete mai alb, fie de la un cearsaf, fie de la o blenda sau de la o a doua sursa de lumina.

Aceasta lumina da volum, estompeaza umbrele, completeaza imaginea intr-un mod placut vederii.
Lumina de umplere trebuie sa fie mai slaba decat lumina principala, raportul dintre cele doua dand dramatism imaginii. Astfel o imagine plina de dramatism va fi realizata printr-o diferenta de 2 maximum 3 diafragme, in timp ce o imagine descriptiva, realista se va realiza la o diferenta de o diafragma. Primul tip se numeste imagine in cheie joasa (low key) si este folosit de exemplu la fotografierea oamenilor batrani. Al doilea tip de imagine - in cheie inalta (high key) este folosit in fashion,

glamour, sau cum spunea generic Dinu - pentru gagici. Calculele (pentru lumina de umplere) se realizeaza intotdeauna in functie de lumina principala.

"Care este urmatoarea lumina importanta" am fost intrebati, si unii au raspuns lumina de contur. Trebuie sa recunosc ca si eu credeam a treia lumina necesara unui portret - cea de contur si ca aceasta este responsabila cu realizarea conturului intr-o imagine dar...

Lumina de fundal:

Conturul intr-o imagine nu se realizeaza printr-o lumina de contur. De altfel nici nu ar fi logic in natura neexistand o astfel de lumina. Conturul este dat de proiectarea subiectului pe un fundal cu care sa se afle in contrast (subiecte in tonuri deschise pe fundaluri inchise la culoare si invers).
Bun, si daca avem un subiect alb la ce mai foloseste lumina de fundal? Si ni s-a raspuns ca intr-o imagine chiar daca avem zone de negru ori de alb pe aceste suprafete trebuie totusi sa avem detalii, altfel... Asadar lumina de fundal se ocupa cu scoaterea in evidenta a fundalului, realizarea unui echilibru cu subiectul, prin stabilirea unei zone mai intens luminate si in special cu crearea conturului subiectului din imagine.

Intensitatea luminii de fundal se stabileste in raport cu lumina principala si cea de umplere, bine inteles pastrandu-se limita de maximum 3 diafragme diferenta (in principiu intr-o fotografie pot exista diferente de cel mult 4 diafragme, dar la developarile si laboratoarele de la noi... este indicat ca limita sa se pastreze la 3 diafragme).

Lumina de contur:

Aceasta se ocupa cu scoaterea in evidenta a anumitor zone, cu iluminarea firelor de par si a unor detalii. De obicei lumina de contur se pune din directia opusa camerei. Calcularea acesteia se face in raport cu celelalte lumini.

Calcularea intensitatii luminilor se realizeaza cu un exponometru. Raportul dintre ele trebuie realizat tinand cont de toate regulile mentionate. Masurarea se poate realiza pe lumina reflectata de corpul subiectului sau la lumina incidenta, de preferat fiind acest tip de masurare.

In realizarea unei fotografii trebuie sa se urmareasca o logica.
Odata stapanita folosirea acestor lumini se pot incepe experimente, eliminarea unora dintre sursele de lumina sau adaugarea altora. Nu trebuie uitat insa ca baile de lumina nu sunt sanatoase in fotografie.

Lumina este materialul cu care noi ne pictam visele, ideile, credintele, imaginatia... Tehnica nu este decat modalitatea ajutatoare de transpunere a acestora in realitate, dar fara ea nu vom putea decat privi o hartie goala contempland minunile din mintea noastra...

Impresii

Miri
"Pai eu am fost material didactic, ceea ce se traduce prin <de mult n-am mai avut un simtamant de utilitate>"

Adi Marineci

"Povestea a fost inceputa de dl Cosniceru, pigmentata cu umor, si cu morala "Daca ala poate, tre' sa poti si tu !" si s-a desfasurat ca o prezentare a propriei experiente in fotografie. Am aflat astfel ca si dl Cosniceru a inceput sa faca fotografii "cu sorele in spate" si cu subiectii cu ochii mijiti, ca apoi, cu ocazia unei vizite la Peles, a descoperit ca poate fi mai interesant sa pozezi cu soarele dintr-o parte, ca a urmat o serie intreaga de inovatii tehnice pentru a face posibila fotografierea cu un blitz lateral iar apoi a descoperit ca un perete alb care sa reflecte lumina blitzului si pe partea cealalta a subiectului poate face minuni. Probabil ca acestea nu sunt decat metafore, sau oricum un mod facil de explicare a modurilor de iluminare, importanta este insa ideea ca in fotografie oricand apar situatii noi, si ca cele mai bune rezultate nu se pot obtine decat experimentand (totul dupa o logica, nevertheless)
In tot acest timp Miri a fost expusa luminii prea putin blande a reflectoarelor, servindu-ne noua drept model (doar ea singura se poreclise"Miri the supermodel") Din pacate dl Cosniceru a trebuit sa plece si lectia a continuat in compania lui Dinu Lazar.
Multumiri inca o data domnilor Cosniceru care are deosebita amabilitate de a ne primi in "casa" lui, domnului Lazar, care dupa o zi de munca a mai gasit puterea de a mai tine o lectie pana pe la ora 23, cat si asistentilor Marian si Tavi care si-au prelungit programul dupa dorintele noastre.

Marcel Eremia
http://www.amedesign.ro/artstudio/artstudio.htm
"Trairile avute in acele momente si imediat dupa, au fost extraordinar de puternice si de
benefice pentru mine. A fost parca o redescoperire a fotografiei ca o retraire a primei iubiri ascunse din liceu.[...] In principiu aceasta intalnire o pot imparti in trei unitati temporale, fiecare cu rolul ei. Prima parte s-a consumat prin "adaptarea" la spatiul nou in care am intrat, rasfoirea de reviste, cateva schimburi de cuvinte intre participanti. A doua parte a fost ca o joaca de copii in care copiii (adica noi) au pus mana pe "jucariile" parintilor si s-au facut pentru scurt timp, un pic mai mari. A fost incitant, chiar daca nu prea stiam regulile jocului si jucariile erau cam complicate au stabilit noi regulile noastre, ca doar avem si noi imaginatie! Nu? A treia parte a fost de natura didactico-pedagogica, pentru ca au venit parintii (adica taticii in ale fotografiei) si ne-au pus la punct cu bazele teoriei luminii (asta dupa mustruluiala de rigoare de la inceput)."

■ChiHae